

Nr 293.

Av herrar **Anderberg** och **Ahkvist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om allmänna vägar m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 223 till årets riksdag, med förslag till lag om allmänna vägar, ha i § 39 upptagits bestämmelser rörande affischering o. s. v. utmed allmänna vägar, vilka helt överensstämma med samma bestämmelser i § 36 i gällande väglag.

Första delen i nämnda paragraf har följande lydelse: »Annonstavla, reklamskylt eller dylikt må ej utan länsstyrelsens tillstånd förekomma utmed väg på mindre avstånd än femtio meter från vägbanans mitt. Vad nu är sagt avser dock icke å byggnad inom tätbebyggt område uppsatt tavla, skylt eller dylikt samt ej heller sådan anordning, som uppsatts å annorstädes belägen byggnad till upplysning om på stället bedriven affärsrörelse eller annan verksamhet. Stadgandet i första punkten äger ej heller tillämpning beträffande anslagstavla för meddelanden rörande kommunala angelägenheter, föreningssammanträden, auktioner eller dylikt.»

Vid 1939 års riksdag förelågo motioner med yrkande om förtydligande av bestämmelsen rörande undantaget från förbudet, innebärande att affischering om föreningssammanträden skulle avse föreningars enskilda och offentliga möten. Därjämte föreslogs, att även affischering vid offentliga val skulle undantagas från förbudet. Riksdagen beslöt att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan. På Kungl. Maj:ts uppdrag har vägförstatligandekommittén verkställt nämnda utredning. Denna föreslog, att nämnda bestämmelser i väglagen skulle utgå och ersättas av en ny lag om förbud i vissa fall mot affärsannonser o. s. v. Detta skulle emellertid inte gälla tavla, affischer eller anslag, som avsåge reklam eller propaganda vid allmänt val eller allmän sammankomst eller annons om offentlig auktion, i den mån anordningen icke vore uppsatt tidigare än 3 veckor före eller bibehållen längre än 2 dagar efter det sålunda avsedda tillfället.

Departementschefen erinrar om att det inom kommunikationsdepartementet i juni 1940 upprättats en promemoria rörande innebörden av nämnda lagrum, som delgivits samtliga åklagare i landet, och framhåller, att det därefter icke förekommit något missförstånd rörande räckvidden av ifrågakvarande förbud.

Med anledning härav har departementschefen inte ansett skäl föreligga för en förändring i lagen på ifrågakvarande punkt.

Det är säkert riktigt, att den inom kommunikationsdepartementet upprättade promemorian skapat större klarhet rörande tolkning och tillämp-

ning av ifrågavarande bestämmelse. Att det inte uppstått tvistigheter i denna angelägenhet torde ha berott på att man allmänt följt anvisningarna i denna promemoria.

Lagbestämmelsens förbud gäller affischering å härför uppsatta tavlor eller skyltar. Förbud finnes däremot inte för affischering å husväggar, staket eller träd eller å redan befintlig tavla, enligt departementschefens mening. Vi anse emellertid, att det även bör finnas rätt att uppsätta tavlor för affischering vid offentliga val och att detta klart och tydligt utskrivs i lagen, så att intet missförstånd därom skall uppstå.

Därjämte anse vi, att det även bör i lagen fastställas rätt för organisationer att uppsätta tavlor för affischering av sina enskilda och offentliga möten samt lämna övriga föreningsmeddelanden. Vi vilja erinra om att små och ekonomiskt svaga organisationer å landsbygden ha i regel ingen annan möjlighet att kungöra sina möten än genom affischering.

Under åberopande av det anförda vilja vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta,

att § 39 i förslaget till lag om allmänna vägar erhåller följande lydelse:

Annonstavla, reklamskylt eller dylikt må ej utan länsstyrelsens tillstånd förekomma utmed väg på mindre avstånd än femtio meter från vägbanans mitt — — — — —

Stadgandet i första punkten äger ej heller tillämpning beträffande anslagstavla för meddelanden rörande kommunala angelägenheter, föreningars enskilda och offentliga möten samt övriga föreningsmeddelanden, affischering vid offentliga val, auktioner eller dylikt.

Ej må i något fall — — — — —

Stockholm den 22 maj 1943.

Rud. Anderberg.

Emil Ahlkvist.